Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Relinquit ergo homo ut hec pena iusta damnatione hominis
veniat. Et alio loco. approbare iniquam falsa, pueris ut errent
inuitum / resistente ac torquente dolore carnalis uinculi
non posse alibidinosis operibus tempare nisi ex natura institutum
hominis sit pena damnati. Cum autem de illa uoluntate
recte faciendi loquimur. de illa scilicet unde ho factus est loquimur.
Ecce iam longe antiquam pelagiana heresis exortuisset sic
disputauimus. uelut iam ante illos disputaremus. Cum et omnia bona
dicerentur ex deo. idem / magna. / media. / minima. imediis
quidem bonis inuentum liberum uoluntatis arbitrium. quia /
male illo uti possumus si tamen tale est ut sine illo recte
uiuere nequamus. Bonum autem usus eius iam uirtus est. quia magnus
reperitur bonus. quibus male uti nullus potest. Et quia omnia bona
sicut / dictum est / magna. / media. / minima. ex deo sint. sequitur
ut ex deo sit bonum usus libere uoluntatis quia uirtus est. / imag
nus numeratur bonus. Deinde dictum est ex qua miseria pec
cantibus iustissime inflicta libet di gratia. qui sponte homo.
idem libero arbitrio cadere potuit non etiam surgere. adque
miseriam iuste damnationis pertinet ignorantia / diffi
cultas. quam patitur omnis ho ab exordio natiuitatis sue.
Nec abisto malo quisquam nisi gratia di liberatur. Quam bene miseriam
pelagiani noluerunt ex iusta damnatione ale uti descende
negantes originale peccatum. Quanuis ignorantia / dif
ficultas. ante etiam si hominis esset primordia naturalia.
nec sic bona culpandus sed laudandus ds esset. sicut ieo de
libro tercio disputauimus. Que disputatio et manu
cheos habenda est quia accipiunt scripturas sacras uetis
instrumenti. in quibus originale peccatum narratur. Et quequid
inde in eis aplicis legitur detestabili impudentia im
missum fuisse contendunt a corruptoribus scripturarum